॥ २२ ॥ अस्य रामस्य ॥ २३ ॥ यथावायुर्बंद्धुमशक्यः ॥ यथाचाग्निशिखायहीतुमशक्यास्तथेहागंतुमशक्यमित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ मद्विधास्त्वत्प्रेष्याभविष्यंति ॥ मांचेदंगीकरिष्यसि तदा सेवकवत्त्वदाज्ञावशोभविष्यामि ॥ तथाभूते मयि राक्षसादेवाश्च मद्वशास्त्वद्वशाःसंपन्नाएव किंविशेषेण सर्वं चराचरं त्वत्प्रेष्यंभवतितदेत्यर्थः ॥

भजस्वसीतेमामेवभर्ताहंसदृशस्तव॥ यौवनंत्वध्रुवंभीरुरमस्वेहमयासह॥ २२॥ दर्शनेमाकृथाबुद्धिंराघवस्यवरानने॥ कास्यशक्तिरिहागंतुमपिसीतेमनोरथैः॥ २३॥ नशक्योवायुराकाशेपाशैर्बद्धुंमहाजवः॥ दीप्यमानस्यवाप्यग्नेर्ग्रहीतुंविमलाःशिखाः॥ २४॥ त्रयाणामपिलोकानांनंतंपश्यामिशोभने॥ विक्रमेणनयेद्यस्त्वांमद्बाहुपरिपालितां ॥ २५॥ लंकायाःसुमहद्राज्यमिदंत्वमनुपालय॥ त्वत्प्रेष्यामद्विधाश्चैवदेवाश्चापिचराचरं॥ २६॥ अभिषेकजलक्लिन्नातुष्टाचरमयस्वच॥ दुष्कृतंयत्पुराकर्मवनवासेनतद्गतं॥ २७॥ यच्चतेसुकृतंकर्मतस्येहफलमाप्नुहि॥ इहसर्वाणिमाल्यानिदिव्यगंधानिमैथिलि॥ २८॥ भूषणानिचमुख्यानितानिसेवमयासह ॥ पुष्पकंनामसुश्रोणिभ्रातुर्वैश्रवणस्यमे॥ २९॥ विमानंसूर्यसंकाशंतरसानिर्जितंरणे॥ विशालंरमणीयंचतद्विमानंमनोजवं॥ ३०॥ तत्रसीतेमयासार्धंविहरस्वयथासुखं॥ वदनंपद्मसंकाशंविमलंचारुदर्शनं॥ ३१॥ शोकार्तंतुवरारोहेनभ्राजतिवरानने ॥ एवंवदतितस्मिन्सावस्त्रांतेनवरांगना॥ ३२॥ पिधायेंदुनिभंसीतामंदमश्रूण्यवर्तयत् ॥ ध्यायंतींतामिवास्वस्थांसीतांचिंताहतप्रभां॥ ३३॥

॥ २६ ॥ अभिषेकश्रमनिवृत्तिद्वारा भोगाय स्नानं तदुदकेन क्लिन्नार्द्रा श्रमापनयनात्तुष्टाच मां रमयस्व यत्पूर्वं संचितं किंचिद्दुष्कृतमासीत्तद्वनवासेन तद्गतदुःखेन गतं क्षीणं ॥ २७ ॥ इह लंकायां मदंगीकारादितिशेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ शोकेन अस्वस्थामिव चिंतया हतप्रभामिव ध्यायंतीमिव तामुवाचेत्यन्वयः ॥ ३३ ॥